

Pobednici 12. Slobodne zone

Tue, 11/15/2016 - 23:25.

Filmovi "Pod suncem" Vitalija Manskija o životu prosečne porodice u Severnoj Koreji i "Kino otok" Ivana Ramljaka iz Hrvatske o izgubljenoj kulturi posećivanja bioskopa na malim jadranskim ostrvima pobednici su novouvedenog međunarodnog, odnosno regionalnog takmičarkog programa festivala Slobodna zona, čije je 12. izdanje završeno 15. novembra u Beogradu dodelom nagrada i premijerom domaćeg dokumentarnog filma Borisa Miljkovića "Fabrika šećera".

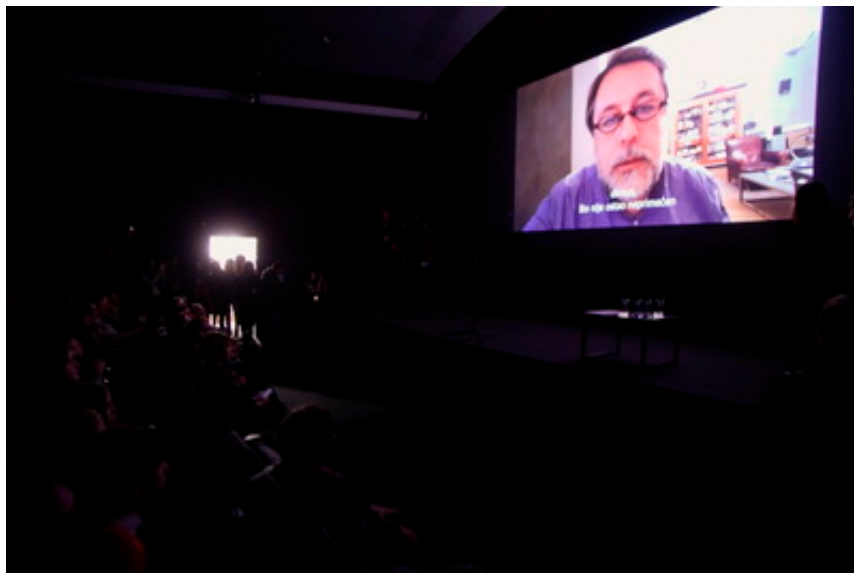
U okviru regionalne konkurencije, u kojoj je prikazano 17 filmova, specijalno priznanje dodeljno je filmu "Those Shocking Shaking Days" rediteljke Selme Doborac iz BiH, koja živi u Austriji, a istražuje može li se kritičko sagledavanje rata ostvariti poetičnošću i vizuelnošću.

Nagrada Human Rights dodeljena je dokumentarnom filmu "Moj vlastiti rat" Lidije Zelović, ratne dopisnice i rediteljke, koja je 1992. izbegla iz Republike Srpske u Holandiju.

Srednjoškolski žiri proglasio je najboljim film "Sing Street" Džona Karnija, a publika 12. Slobodne zone, koja je od 10. novembra mogla da vidi 50 angažovanih igranih i dokumentarnih filmova, najviše glasova dala je dokumentarcu oskarovca Morgana Nevila "Yo-Yo Ma: Muzika stranaca", priči o renomiranoj multikulturalnoj muzičkoj trupi koju je osnovao legendarni violončelista Jo-Jo Ma.

Žiri međunarodnog takmičarskog programa, koji su činili filmska kritičarka “Politike” **Dubravka Lakić**, zagrebački producent **Oliver Sertić** i domaći reditelj i scenarista **Sabolč Tolnai**, proglasio je najboljim film “*Pod suncem*” **Vitalija Manskija** zbog “preciznog rediteljskog rukopisa, višeslojnog pristupa temi i posebne bliskosti sa protagonistima u izuzetnom vizuelnom tretmanu života u Severnoj Koreji - zemlji koju poznajemo uglavnom iz medija”. Kako je naveo žiri u obrazloženju, “*Pod suncem*” spaja “upečatljive snolike filmske slike s kafkijanskim situacijama o kojima razmišljamo dugo nakon gledanja”.

Vitalij Manski, ruski reditelj jevrejsko-ukrajinskog porekla obratio se publici Slobodne zone preko video linka

Žiri **regionalnog** takmičarskog programa proglasio je najboljim “*Kino otok*” **Ivana Ramljaka** iz Hrvatske, ocenivši ga kao “poetski dokumentarac preciznog rediteljskog izraza u kojem se prelamaju realni i fiktivni životi, dok se, istovremeno, sa publikom

deli neograničena ljubav autora prema bioskopu i filmu”.

Specijalno priznanje dodeljeno je filmu *“Those Shocking Shaking Days”* **Selme Doborac** zbog “beskompromisnog pristupa koji nam pomaže da se suočavamo sa velikim pitanjima koje pred nas postavlja brutalna realnost ratnih okolnosti”, kako je naveo žiri, koji su činili producentkinja Al Džazire **Lejla Dedić**, montažerka **Jelena Maksimović** iz Beograda i urednik filmskog i serijskog programa na RTV Crna Gora **Vuk Perović**, osnivač Underhill festivala u Podgorici.

U regionalnoj selekciji, u izboru **Biljane Tutorov**, prikazani su filmovi koji kritički preispituju današnji trenutak na balkanskom prostoru, ali i teške, traumatične periode istorije čije se posledice još osećaju.

Ivan Ramljak, autor filma Kino-otok

Nagradu Human Rights dokumentarnom filmu *“Moj vlastiti rat”* **Lidije Zelović** jednoglasno je dodelio žiri koji su činili novinarka “Vremena” **Tamara Skrozza**, umetnički direktor prizrenskog DokuFesta **Veton Nurkolari** i hrvatski istoričar i pisac **Dragan Markovina**, navodeći da je rediteljka, “uzimajući pojedinačni slučaj - slučaj Sarajeva, egzila i delimično rata na Kosovu, prikazala metaforu svih jugoslovenskih ratova. “Prikazom svog ‘privatnog rata’, koji nije bio lišen lične drame, posebno vidljive u razgovorima s članovima porodice”, Lidija Zelović dosegla je “jedan od vrhunaca filma, jasno ukazujući na potpunu dehumanizaciju čoveka”, istakao je žiri.

Srednjoškolski žiri dodelio je nagradu 14+ filmu **Džona Karnija** *“Sing Street”*,

navodeći da taj film, pored svog umeća sadržanog u posvećivanju pažnje detaljima, detaljne razrade likova i posebnog umetničkog izražaja kroz muziku i sliku, “najviše korespondira sa onim što Slobodna zona suštinski predstavlja”.

Srednjoškolski žiri činili su Danilo Stanimirović, David Mađar, Stefan Stošić, Nemanja Čarapa, Maja Čubrilo, Danica Mladenović i Ana Stojmenović.

Lidija Zelović, autorka filma Moj vlastiti rat

Festival je završen premijerom dokumentarnog filma **Borisa Miljkovića** “*Fabrika šećera*” koji bolnim, ali optimističnim ogledalom sadašnjice, setom intimnih egipatskih priča iz jedne posebne zgrade, njenih stanara i beskućnika Kaira, predstavlja privatnu istoriju jedne zemlje koje više nema. Istovremeno, “*Fabrika šećera*” je i omnibus koji na neobičan način povezuje Tita, Nasera, mladog kralja Petra II Karađorđevića, nekadašnje ambasadore SFRJ i raspad Jugoslavije, sa jednom malenom ulicom u Kairu i ljudima koji su je obeležili.

Festival Slobodna zona uveo je ove godine više novina – osim što je postao takmičarski, a u selekciji **Rajka Petrovića**, **Branke Pavlović** i **Biljane Tutorov**, prikazao je rekordnih 50 angažovanih filmskih ostvarenja iz protekle godine. Polovina njih bila je u trci za najbolji film u četiri kategorije - Međunarodnoj, Regionalnoj, Human Rights i srednjoškolskoj 14+.

Festival je tokom proteklih šest dana pogledalo u devet bioskopskih sala u Beogradu, Novom Sadu i Nišu više od 20.000 gledalaca.

Kao i proteklih godina, filmovi koji su izazvali najveće interesovanje **biće prikazani 16. novembra na bis** u Dvorani Kulturnog centra Beograda - *“Beskrajna poezija”*, *“Požar na moru”* i *“Yo Yo Ma: Muzika stranaca”*.

Beograd je ugostio i 50 filmskih profesionalaca, autora filmova i javnih ličnosti koji oslikavaju promišljeni socijalni angažman koji Slobodna zona gaji već 12 godina.

Festival Slobodna zona podržali su Ministarstvo kulture i informisanja Srbije, Rekonstrukcija Ženski fond, Francuski institut u Srbiji i Sekretarijat za kulturu Grada Beograda.

(SEEcult.org)